

בית המשפט המחוזי בחיפה

22 דצמ 2015
21841-12-14
בקשה מס': 10

ת"צ 21841-12-14 כהן נ' שירות בריאות כללית ואח'

השופט

1. יגאל גריל
2. שופט בכיר

המבקש:

רועי כהן
ע"י עו"ד עידו שטיינר
עו"ד רביב רוזנברג

- נגד -

המשיבות

1. שירות בריאות כללית
2. דקלה חברה לביטוח בע"מ
ע"י עו"ד שי תמר ממשרד ליפא מאיר
עו"ד עודד רביבו ממשרד פישר
עו"ד בכר
עו"ד חן
עו"ד וול
עו"ד אוריון ושות'

פסק דין

א. בפניי בקשה לאישור הסדר פשרה בהתאם למתווה הפשרה שהוצע על-ידי בית המשפט במסגרת ישיבות קדם המשפט, שהתקיימו בתיק זה ביום 18.6.2015, ביום 9.9.2015, וביום 7.12.2015.

ב. המבקש הגיש תובענה כנגד המשיבות ובקשה לאישורה כייצוגית, בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות").

תמצית טענת המבקש היתה, שהמשיבה מס' 1 מקיימת שיתוף פעולה מסחרי עם המשיבה מס' 2, ומאפשרת למשיבה מס' 2 לעשות שימוש במאגר המידע שלה אודות המבוטחים המצטרפים לתוכנית השב"ן (שירותי בריאות נוספים) של המשיבה מס' 1, וזאת לצורך שיווק פוליסה קבוצתית לביטוח סיעודי.

ג. נטען בבקשת האישור, כי בכך הפרו המשיבות את הוראות חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, ובעיקר את הסעיפים 1 ו-11 של חוק זה, ואת העקרונות העולים מסעיפים 8(ב) ו-2(9) של החוק. כן נטען, כי בכך גם הפרו המשיבות את הוראות סעיף 9 לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, ואת הוראות סעיפים 19 ו-20 של חוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996, ופעלו, לפי הנטען, בניגוד להנחיות רשם מאגרי המידע והיועץ המשפטי לממשלה.

ד. עוד נטען בבקשת האישור, כי המשיבות הפרו שורה של חובות חקוקות, ובכלל זה את הוראות חוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט-1979, הפרו את חובת תום הלב כלפי חברי המשיבה מס' 1 בניגוד לסעיפים 12 ו-39 של חוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973, והתרשלו, לפי הנטען, כלפי ציבור חברי המשיבה מס' 1.

לטענת המבקש עוולו כלפיו המשיבות ופגעו בפרטיותו והסבו לו נזק של חוסר נוחות, שנגרם מחמת פניות טלפוניות שקיבל מן המשיבה מס' 2 בניגוד לרצונו, כאשר במסגרת פניות אלה הוצע לו להצטרף לפוליסה הקבוצתית. פעולות אלה גרמו למבקש, כך לפי הנטען, לפגיעה באוטונומיית הרצון שלו ובזכות היסוד שלו לפרטיות.

ה. קבוצת התובעים שייצוגה התבקש הוגדרה ככלל לקוחות המשיבה מס' 1, שפרטיהם האישיים הועברו לידי המשיבה מס' 2 ללא הסכמתם החל משבע שנים לפני מועד הגשת בקשת האישור, דהיינו, מיום 10.12.2007 עד 10.12.2014 (להלן: "חברי הקבוצה").

ו. המשיבות טענו בתגובתיהן, שיש לסלק על הסף את בקשת האישור, הואיל ולטעמה של המשיבה מס' 1 אין סמכות עניינית לבית משפט זה, ולטענת המשיבה מס' 2, לא קמה כלפיה כל עילה, הואיל והטענות בבקשת האישור נוגעות להעברת מאגרי מידע, וטענות אלה אינן רלוונטיות לגבי המשיבה מס' 2, שלא העבירה מאגרי מידע כלשהם. לחלופין, טענה המשיבה מס' 2, שלא קמה למבקש עילה כנגדה הנמנית עם העילות המופיעות בתוספת השניה של חוק תובענות ייצוגיות.

לגוף העניין טענות המשיבות, כי בניגוד לטענות המבקש לא נעשה שימוש שלא כדין במידע שהתקבל מן המשיבה מס' 1, ובפרט במידע רפואי, וכי המידע נשוא הבקשה, שימש לצירוף מבוטחים לפוליסה הקבוצתית בלבד.

ז. הוסבר בתגובות, שעל מנת לאפשר לעמיתי המשיבה מס' 1 ליהנות מכיסוי סיעודי זמין בתנאים מועדפים (שאינו חלק מסל שירותי הבריאות), התקשרה המשיבה מס' 1 עם המשיבה מס' 2 על מנת שזו תפעיל פוליסה קבוצתית לביטוח סיעודי, כשהמשיבה מס' 1 היא בעלת הפוליסה, ותנאיה סוכמו בין המשיבה מס' 1 לבין המשיבה מס' 2, ואליה יהיו זכאים להצטרף עמיתי המשיבה מס' 1.

טוענות המשיבות, שבהתאם למודל זה, המעוגן רגולטורית, ומכוחו, מתקשרות כל קופות החולים עם מבטחים בפוליסות ביטוח סיעודי קבוצתיות עבור חבריהם, רשאית המשיבה מס' 1 (בעל הפוליסה) לפנות אל עמיתה, כדי למסור להם מידע אודות תנאי הפוליסה הקבוצתית המיועדת עבורם.

מטעמי יעילות נעשות הפניות על-ידי עובדי המשיבה מס' 2 הפועלים מטעם ובשם המשיבה מס' 1 ב"מיקור חוץ". לצורך ביצוע פניות אלה מקבלים עובדי המשיבה מס' 2 גישה מוגבלת לנתוני המשיבה מס' 1, והם אינם חשופים למידע רפואי כלשהו של עמיתי המשיבה מס' 1, ואף אינם עורכים הצלבות כלשהם בין נתונים אלה לבין פרטים אחרים.

יתר על כן, עובדים אלה פועלים ממשרד המצוי מחוץ למשרדיה של המשיבה מס' 2, באופן המאייץ כל אפשרות לשימוש אחר במידע על ידי המשיבה מס' 2, וממילא מחויבים עובדים אלה בסודיות במסגרת עבודתם אצל המשיבה מס' 2.

ח. עוד הסבירו המשיבות בתגובותיהן, שהן לא הפרו סעיף כלשהו מתוך סעיפי חוק הגנת הפרטיות, ומתקיימות בענייננו ההגנות המנויות בחוק זה.

עוד טענו המשיבות, שהן פועלות לפי עקרונות שהתווה רשם מאגרי המידע בהנחיותיו והן לא הפרו הנחיות אלה, כפי שלא הפרו את הוראות הדין בשום צורה ואופן, ואין מתקיימים גם שאר התנאים הנדרשים לאישור התובענה כייצוגית.

ט. המבקש הגיש תשובה לתגובות של המשיבות, דחה את טענותיהן, וטען כי דין בקשת האישור להתקבל.

י. בישיבת בית המשפט מיום 18.6.2015 הציע בית המשפט לצדדים מתווה להסדר פשרה, מתווה שנדון גם בקדם המשפט מיום 9.9.2015, ובמסגרתו נתנו הצדדים את הסכמתם העקרונית להצעת בית המשפט. לעניין זה אף התקיימה ישיבה נוספת ביום 7.12.2015.

יא. תמצית המתווה שהוצע על-ידי בית המשפט:

המשיבות יפעלו לשינוי התנהלותן מול המצטרפים החדשים לתוכנית השב"ן של המשיבה מס' 1, וזאת בכל הנוגע לאופן קבלת הרשאתם של המצטרפים להעברת מידע הנמסר על-ידם בתהליך ההצטרפות, למשיבה מס' 2, או לגורמים נוספים.

בכל הנוגע לסעד בגין תקופת העבר, תעלינה המשיבות תרומה למטרה ציבורית נאותה, שתוסכם על דעת הצדדים.

כמו כן, ייקבע גמול מיוחד למבקש ושכר טרחת עורך דין לבאי כוחו.

יב. פרטי הפשרה המוסכמת שאליה הגיעו הצדדים, וזאת מבלי שמי מן הצדדים יודה בטענות הצד שכנגד, ומבלי לגרוע מטענותיהן של המשיבות במסגרת תגובותיהן:

1. בית המשפט מתבקש ליתן תוקף של פסק דין להסדר הפשרה, לקבל את בקשת האישור, ולאשר את התובענה כייצוגית בעילות המפורטות בתובענה וביחס לקבוצת התובעים המיוצגים, כפי שזו הוגדרה בבקשת האישור.

2. בכפוף לאישור וביצוע הסדר הפשרה, מוותרים המבקש והתובעים המיוצגים כלפי המשיבות ו/או נושאי המשרה בהן, ו/או כל מי מטעמן, באופן סופי, מלא ומחולט, על כל טענה, דרישה, או עילה הנובעות מאיזו מן הטענות, או הדרישות הכלולות בתביעה ובבקשת האישור, או הכרוכות בהן, ו/או נובעות מן המסכת העובדתית, או מן הנסיבות נשוא התובענה, ו/או בקשת האישור.

3. פסק הדין המאשר את הסדר הפשרה יהווה מעשה בית דין כלפי המבקש והתובעים המיוצגים בקשר עם כל הטענות, העילות והסעדים הנזכרים בתובענה או בבקשת האישור, או הנובעים מהם, ובין היתר בנוגע לעילות הבאות:

(1) הפרת הוראות חוק הגנת הפרטיות.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

- (2) הפרת הוראות חוק חופש המידע.
- (3) הפרת הוראות חוק זכויות החולה.
- (4) הפרת הנחיות רשם מאגרי המידע.
- (5) הפרת הנחיות היועץ המשפטי לממשלה.
- (6) הפרת חובות חקוקות.
- (7) עשיית עושר ולא במשפט.
- (8) הפרת חובת תום הלב בניגוד לסעיפים 12 ו-39 של חוק החוזים (חלק כללי).
- (9) התרשלות המקימה עילת תביעה לפי סעיפים 35-36 של פקודת הנזיקין (נוסח חדש).
- (10) כל עילה אחרת הכלולה בבקשת האישור, או בתביעה.

יג. המבקש ובאי כוחו מתחייבים שלא להגיש תביעה, בקשה, או הליך אחר, או נוסף, בנוגע לעניינים נשוא התביעה ובקשת האישור.

יד. המשיבות תסדרנה את התנהלותן בקשר לצירוף מבוטחים חדשים לתוכנית השב"ן, כדלקמן:

1. לא תתאפשר למשיבה מס' 2 נגישות לפרטים של מצטרפים חדשים לתוכנית השב"ן, והיא לא תוכל לפנות אליהם ולהציע להם להצטרף לפוליסה הקבוצתית, אלא אם הם יודעו והתקבלה הרשאתם לכך. המשיבה מס' 2 תוכל לפנות למבוטח שהצטרף לתוכנית השב"ן לאחר שההתחייבויות של המשיבות תיכנסנה לתוקף (30 יום ממועד האישור הסופי של הסדר הפשרה) בהצעה להצטרף לפוליסה הקבוצתית רק בהתאם להודעה שתקבל המשיבה מס' 2 על כך שקיימת הרשאה לכך מצד המבקש להצטרף.
2. התחייבותן זו של המשיבות תחול על מצטרפים חדשים לתוכנית השב"ן של המשיבה מס' 1 (כלומר, מי שערב אישורו של הסדר הפשרה לא היו עמיתים באף אחד מרבדי תוכנית השב"ן), על שני רבדיה, בכל דרכי ההצטרפות אליה כפי שיהיו מעת לעת (כיום מדובר בצירוף טלפוני, או בצירוף על דרך של חתימה על נייר).
3. לגבי עמיתים קיימים בתוכנית השב"ן, שהצטרפו לאחד מרבדי תוכנית השב"ן טרם מועד אישורו של הסדר הפשרה, הפניות אליהן כדי להציע להן להצטרף לפוליסה הקבוצתית, תיעשינה תוך יידוע העמית על כך שהפניה אליו נעשית בשם המשיבה מס' 2, על יסוד פרטי התקשרות שהועברו אליה מן המשיבה מס' 1, בעקבות הצטרפותו של העמית לתוכנית השב"ן, ועל מנת להציע לו להצטרף לפוליסה הקבוצתית.

4. נוסח הסעיף שיתווסף לטופס הצירוף הפיזי לתוכנית השב"ן, לשם קבלת הרשאתם של המצטרפים החדשים לתוכנית השב"ן, צורף כנספח 1 לבקשה לאישור הסדר הפשרה. הנוסח שיתווסף לשיחת הצירוף הטלפוני לתוכנית השב"ן לצורך קבלת הרשאתם של המצטרפים החדשים הוא נספח 2 של הבקשה לאישור הסדר הפשרה.

בנוסף, נוסח הפניה שיתווסף לשיחה הטלפונית לעמיתים קיימים בתוכנית השב"ן מצורף כנספח 3 של הבקשה לאישור הסדר הפשרה.

יחד עם זאת, המשיבות תהיינה רשאיות לערוך בעתיד שינויים בנוסחים הנ"ל, ובלבד שהנוסחים שיבואו תחתיהם לא יעמדו בסתירה להתחייבויות אלה.

5. ההתחייבויות הנ"ל של המשיבות תיכנסנה לתוקף בתוך 30 יום ממועד אישורו הסופי של הסדר הפשרה, וזאת כדי לאפשר למשיבות להטמיע את הוראות ההסדר, לתדרך את הצוותים, ולטפל בהכנות הטכניות.

6. בימים אלה נעשות פעולות לקראת מיזוג המשיבה מס' 2 עם הראל חברה לביטוח בע"מ. לאחר שהמיזוג הצפוי ייצא אל הפועל, חברת הראל, או כל גורם אחר מטעמה, ייכנסו בנעליה של המשיבה מס' 2 לכל דבר ועניין בקשר עם הסדר הפשרה זה. במקרה כאמור, יעודכנו נוסחי הנספחים 1-3 בהתאם לשמו של הגורם אשר ייכנס בנעליה של המשיבה מס' 2.

7. בנוסף להסדרת הפעילות העתידית של המשיבות, כמפורט לעיל, הרי כסעד בגין העבר, לרבות בגין שימוש במידע של מי שהצטרף לתוכנית השב"ן לפני אישור הסדר הפשרה זה, ובהתאם להצעת בית המשפט בקדם המשפט מיום 7.12.2015 (כמצויין בפרוטוקול הדיון), תתרום כל אחת משתי המשיבות סך של 250,000 ₪ (משמע, ביחד 500,000 ₪), כשייעוד התרומה יהיה מימון טיפולים שאינם כלולים בסל הבריאות להם זקוקים ילדים החולים במחלות קשות ומטופלים בבית החולים "שניידר" ובבית החולים "כרמל" בחיפה.

סכום התרומה יתחלק בין שני בתי החולים הנ"ל בחלוקה שווה. הייעוד הספציפי של כספי התרומה ייקבע על-פי שיקולים רפואיים על-ידי וועדת שניים, בה יכהנו מנהל בית החולים, או סגנו, ורופא בכיר נוסף.

המשיבות תודענה לבית המשפט על העמדת סכום התרומה לרשות בתי החולים בתוך 30 יום ממועד אישורו הסופי של הסדר הפשרה, והסכום ינוצל בהתאם לצרכים הרפואיים כאמור.

8. המשיבות תשלמנה גמול מיוחד למבקש ושכר טרחת עורך דין לבא כוחו, וסכומם הכולל והסופי ייקבע על-ידי בית המשפט. הסכומים שייקבעו כאמור ישולמו למבקש ובא כוחו בתוך 7 ימים מן המועד שפסק הדין שמאשר את הסדר הפשרה יהפוך חלוט.

טו. הצדדים מבקשים שבית המשפט יאשר את הסדר הפשרה, בשים לב לכך שהסדר הפשרה הוא פועל יוצא של יוזמת בית המשפט, ונערך לפי מתווה שהציע בית המשפט בפתח הדיון המקדמי הראשון. לכן מבקשים הצדדים, שלא יהא צורך להידרש להליכים הפרוצדורליים שבסעיפים 18 ו-19 של חוק תובענות ייצוגיות, בהתאם לדעת הרוב ברע"א 8479/02 סבו נ' רשות שדות התעופה בישראל (מיום 15.12.2008), ובפסיקה נוספת שעליה מצביעים הצדדים. כן מציינים הצדדים שערכאות נוספות פסעו בתלם שהתווה בית המשפט העליון בתחום זה, ואישרו הסדרי פשרה בהליכים ייצוגיים בלי להחיל בעניינם את המנגנון הפרוצדורלי הנ"ל, וזאת כשהסדר היה פרי הצעתו של בית המשפט.

זז. עוד מציינים הצדדים, כי ענייננו בהסדר פשרה שעיקרו הסדרה לעתיד, מכאן ולהבא, ומאפיין זה היווה שיקול בפסיקה לאישור ההסדר בהתאם להלכת סבו (כפי שצויין ברע"א 9167/10 סמייל טלקום נ' Myrna Mandap, בסעיף 8 (מיום 26.5.2013)).

יז. עוד מוסיפים הצדדים, שגם לעניין סכום התרומה, המהווה סעד בגין העבר, אימצו הצדדים את הצעת בית המשפט, כעולה מן הדיון שהתקיים ביום 7.12.2015, ואף את שיעור הגמול המיוחד למבקש ושכר הטרחה לבא כוחו מותרים הצדדים לשיקול דעת בית המשפט.

יח. לבקשה מצורפים תצהירי המבקש ובא כוחו, על כך שלא ניתנה להם כל תמורה נוספת מעבר לאמור לעיל (נספח א'), וכן מצורפים תצהירי נציגי המשיבות ובאי כוחן (נספחים ב' ו-ג').

יט. לאחר שנתתי דעתי לכל האמור בבקשה לאישור הסדר פשרה, סבורני כי יש מקום להיעתר למבקש, בשים לב לכך שהסדר הפשרה עולה בקנה אחד עם המתווה שהוצע על-ידי בית המשפט במהלך קדמי המשפט שיתקיימו בתיק זה, והינו סביר, ראוי והוגן בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה.

כ. יחד עם זאת, ועל מנת שנוסח נספח 2 של הסדר הפשרה יהיה ברור יותר לעמיתיה של המשיבה מס' 1, אני מורה על תיקונו של נוסח נספח 2, באופן הבא:

הנוסח הנוכחי הוא:

"אני רואה שאינך מבוטח בתוכנית הביטוח הסייעודי לחברי הכללית. ברשותך אמסור את פרטיך לנציג מחברת דקלה שמפעילה את התוכנית הזו, על מנת שיתקשר אליך למסירת מידע".

במקום זאת, אני מורה שהנוסח של נספח 2 יהיה כדלקמן:

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

"אני רואה שאינך מבוטח בתוכנית הביטוח הסיעודי לחברי הכללית. האם את/ה מסכימה/מסכים שאמסור את פרטיך לנציג מחברת דקלה שמפעילה את התוכנית הזו, על מנת שיתקשר אליך למסירת מידע?" (ההדגשה שלי – י.ג.).

כא. לפיכך, אני מקבל את בקשת האישור, מאשר את התובענה כייצוגית בעילות כפי שפורטו בפיסקה י"ב(3) של פסק דין זה, ולגבי חברי הקבוצה כהגדרתם בפיסקה ה' של פסק דין זה, ונותן תוקף של פסק דין להסדר הפשרה כפי שהוגש ביום 21.12.2015, על כל סעיפיו וחלקיו, ובכפוף לתיקון שעליו הוריתי לגבי נוסח נספח 2 בהתאם לפיסקה כ' דלעיל.

כב. לעניין סמכותו של בית המשפט לאשר הסדר פשרה, מבלי להיזקק להוראות סעיפים 18 ו-19 של חוק תובענות ייצוגיות, אני מפנה לדבריה של כב' השופטת (בדימוס) א. פרוקצ'יה ברע"א 8479/02 ד"ר תמר סבו נ' רשות שדות התעופה בישראל (15.12.2008) [בדעת הרוב]:

"יצוין למען הסר ספק, כי לא נעלמו מעיני הוראות סעיפים 18 ו-19 לחוק התובענות הייצוגיות, תשס"ו-2006, המסדירות מערכת תנאים מוקדמים לאישור הסדרי פשרה בעניינים של תובענות ייצוגיות בידי בית המשפט.

נראה לי, כי התקיימותם של תנאים מוקדמים אלה בנסיבות מקרה זה איננה מתחייבת, וזאת מהטעמים העיקריים הבאים:

תכליתו של ההסדר החקיקתי בסעיפים 18 ו-19 לחוק נועדה בבסיסה למנוע קנוניה בין התובע המייצג את הקבוצה לבין הנתבע, וזאת על חשבון חברי הקבוצה בהליך הייצוגי. חשש זה אינו קיים במקום שהפשרה הינה פרי הצעתו של בית המשפט, הניתנת על בסיס היכרות מעמיקה של מכלול נתוני העניין; במיוחד כך הדבר כאשר ההצעה מוצעת על ידי ערכאת הערעור, שמלוא החומר שנדון בערכאה הדיונית והכרעתה מונחים בפניה. במקרה הנדון בהליך זה הסדר הפשרה הוא פרי הצעת בית משפט זה שלערעור, והוא גובש על פי קווי המלצתו.

שנית, אינני מוציאה מכלל אפשרות כי הפרשנות המשפטית הראויה להוראות החוק בענין התנאים לאישורו של הסדר פשרה בתובענה ייצוגית אמורה להביא לתוצאה כי הפעלתן כפופה לשיקול דעת שיפוטי, ומכוונת למקרה שבו נדרש כלי-עזר בידי בית המשפט לצורך בדיקת הצעת פשרה כאשר עולה חשש של ממש כי אישורה עלול להיות כרוך בפגיעה ממשית בגורם בעל ענין לגיטימי בהליך הייצוגי. חשש כזה אינו קיים במקרה שלפנינו.

בנסיבות אלה, ומהטעמים האמורים, ראוי לאשר את הסדר הפשרה ולתת לו תוקף, כאמור לעיל."

כמו כן אני מפנה לדבריו של כב' השופט י. דנציגר (שם), שהצטרף לדעתה של כב' השופטת (בדימוס) א. פרוקצ'יה):

"באיזה "הסכם" עסקינן?"

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

לשון החוק מבהירה במפורש כי מדובר בהסכם ליישוב הסכסוך. הסכם יכול שיעשה על ידי הצדדים להליך ואיני סבור כי יעלה על הדעת לטעון כי בית המשפט יכול להיות צד להסכם כזה. העובדה שהמחוקק מצא לנכון להגדיר את ההסכם שבין הצדדים כ"הסדר פשרה" אין בה, לטעמי, כדי לשנות דבר.

גם מעיון בדברי ההסבר לסעיפים 18 ו-19 להצעת חוק התובענות הייצוגיות, התשס"ה-2005 (ה"ח הכנסת 93, עמ' 232) עולה כי הכוונה היא להסכמי פשרה המוצעים על ידי הצדדים, בין בטרם אושרה התובענה כתובענה ייצוגית ובין לאחר שאושרה ככזו.

סעיף 19(א) לחוק מבהיר מהי תכליתו של ההסדר המעוגן בסעיפים 18 ו-19 לחוק. לפי סעיף זה "בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא אם כן מצא, כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, ואם הבקשה לאישור הסדר הפשרה הוגשה לפני שאושרה התובענה הייצוגית... כי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין." (ההדגשות לא במקור - י.ד.).

משכך, אף אני כחברתי, השופטת א' פרוקצ'יה, סבור כי תכליתו של ההסדר אותו עיגן המחוקק בסעיפים 18 ו-19 לחוק נועדה בבסיסה למנוע קנוניה בין התובע המייצג את הקבוצה לבין הנתבע, וזאת על חשבון חברי הקבוצה. מקום בו בית המשפט הוא שמעלה בפני הצדדים את הצעת ההסדר, בין אם היא מפורטת לפרטי פרטים ובין אם היא מהווה מתווה עקרוני הכולל רק את עיקרי ההסדר, לא קיים חשש כי מדובר בהסדר שאינו ראוי, הוגן וסביר. בית המשפט יעלה את הצעת ההסדר על בסיס היכרותו המעמיקה את העניין המתברר לפניו, והדברים נכונים אף יותר שעה שההצעה מועלת על ידי ערכאת הערעור שבפניה מונחת אף הכרעתה של הערכאה הדיונית.

בנסיבות אלה אני סבור כי על פי תכליתו הסובייקטיבית והאובייקטיבית של החוק אין מניעה לאשר את הסדר הפשרה שהתבסס על הצעת בית משפט זה מבלי להפעיל את הפרוצדורה המותווית בסעיפים 18 ו-19 לחוק."

כג. כאמור בבקשה לאישור הסדר פשרה, ביקשו הצדדים שאקבע את שיעור הגמול המיוחד המגיע למבקש ושכר הטרחה המגיע לבא כוחו המבקש.

הצבתי לנגד עיני את אמות המידה אשר בסעיפים 22 ו-23 של חוק תובענות ייצוגיות, תוך שהבאתי בחשבון מחד גיסא, את השקעת העבודה והטרחה שהיו כרוכים בבקשת האישור, לרבות לימוד הפרטים הרלוונטיים לצורך העניין, וכן השגת המטרה והתועלת שצמחה לחברי הקבוצה כתוצאה מתיקון ההתנהלות בכל הנוגע לדרך ההצטרפות של עמיתי המשיבה מס' 1 לפוליסה הקבוצתית של הביטוח הסיעודי, ולרבות מתן התרומה למטרות מועילות בגין תקופת העבר. מאידך גיסא, הבאתי בחשבון את הדרך היעילה שבה התנהל תיק זה, תוך גילוי גישה עניינית, שהביאה לידי סיום המחלוקת על דרך של הסדר פשרה בפרק זמן קצר יחסית, ובאופן שחסך טרחה והשקעת משאבים הכרוכים בניהולו של דיון ארוך.

כד. בשים לב לכל אלה, אני מעמיד את הגמול המיוחד המגיע למבקש על סכום כולל של 25,000 ₪, ואת שכר הטרחה המגיע לב"כ המבקש אני מעמיד על סכום כולל של 117,000 ₪ (כולל מע"מ).

בהתאם לבקשה לאישור הסדר הפשרה, אני מורה כי המשיבות תשלמנה סכומים אלה במשרד ב"כ המבקש בתוך 7 ימים מן המועד בו פסק דין זה יהפוך לחלוט, שאם לא כן יישא כל סכום שבפיגור הפרשי הצמדה למדד וריבית כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

המשיבות תשלמנה את הסכומים הנ"ל בחלקים שווים.

כה. **לא יאוחר מתאריך 30.12.2015** ימציאו לי ב"כ הצדדים נוסח של מודעה לפי סעיף 25(א)(4) של חוק תובענות ייצוגיות, נוסח שעל-פיו יפורסם הסדר הפשרה המקבל כאן תוקף של פסק דין.

לאחר שאאשר את נוסח המודעה, יפרסמו ב"כ הצדדים את הנוסח המאושר בשני עיתונים יומיים נפוצים בשפה העברית וזאת יעשה לא יאוחר מתאריך 6.1.2016.

המודעות תפורסמנה בגופן "אריאל" בגודל שלא יפחת מגודל 10.

בהוצאות פרסום המודעות תישאנה שתי המשיבות בחלקים שווים.

על ב"כ הצדדים להמציא לבית המשפט עותקי נייר של המודעות, בסמוך לאחר שאלה תפורסמנה.

כו. **לא יאוחר מתאריך 21.2.2016** ימציאו המשיבות את תצהירי הנציגים המוסמכים מטעמן, ובהם תאשרנה המשיבות, כי הנוסחים נשוא נספח 1, נספח 2 ונספח 3 של הבקשה לאישור הסדר פשרה אכן נכנסו בפועל לתוקפם, וכן כי בוצעה התרומה הכספית נשוא סעיף 13.6 של הבקשה לאישור הסדר פשרה.

כז. תצהיר מאומת כדין של המבקש יומצא לבית המשפט לא יאוחר מיום 30.12.2015, כשבמועד זה גם יובא התיק לעיוני כדי לעיין בנוסח המודעות לצורך אישור הנוסח.

כח. התיק יובא לעיוני ביום 30.12.2015 לצורך אישור נוסח המודעות וכן לעיין בתצהיר המאומת של המבקש. בנוסף, יובא התיק לעיוני ביום 21.2.2016 לעיין בתצהירי הנציגים המוסמכים.

המזכירות תמציא את העתקי פסק הדין אל:

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין



1.ב"כ המבקש, עו"ד עידו שטיינר, חיפה.

2.ב"כ המשיבה מס' 1, עו"ד שי תמר ממשרד עוה"ד ליפא מאיר, תל-אביב.

3.ב"כ המשיבה מס' 2, עו"ד עודד רביבו ממשרד עוה"ד פישר, בכר, חן, זול, אוריון, תל-אביב.

4.מנהל בתי המשפט לעדכון פנקס התובענות הייצוגיות.

5.היועץ המשפטי לממשלה באמצעות פרקליטות מחוז חיפה (אזרחי).

ניתן היום, י' טבת תשע"ו, 22 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.